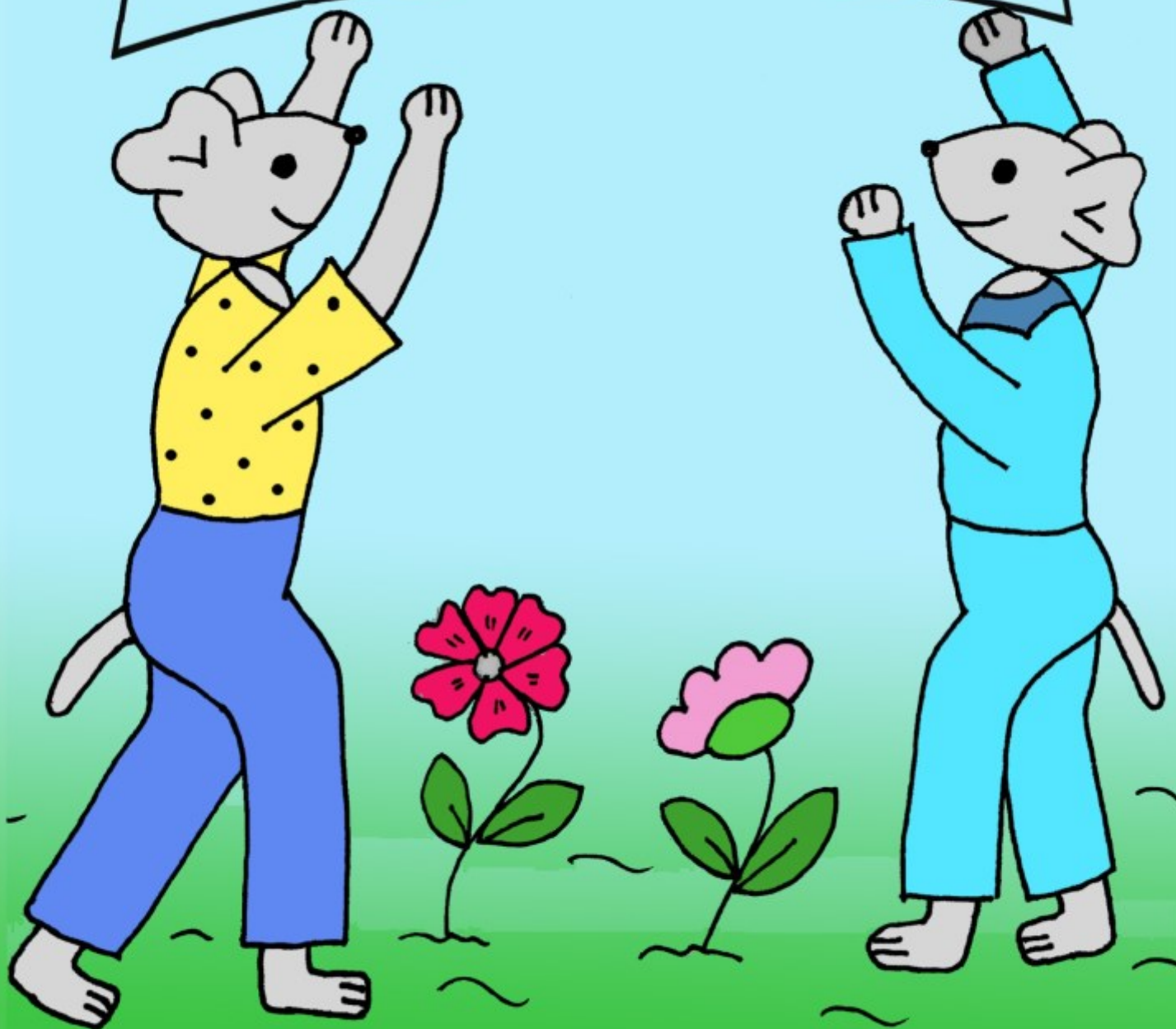

**JEDEME
STANOVAT**

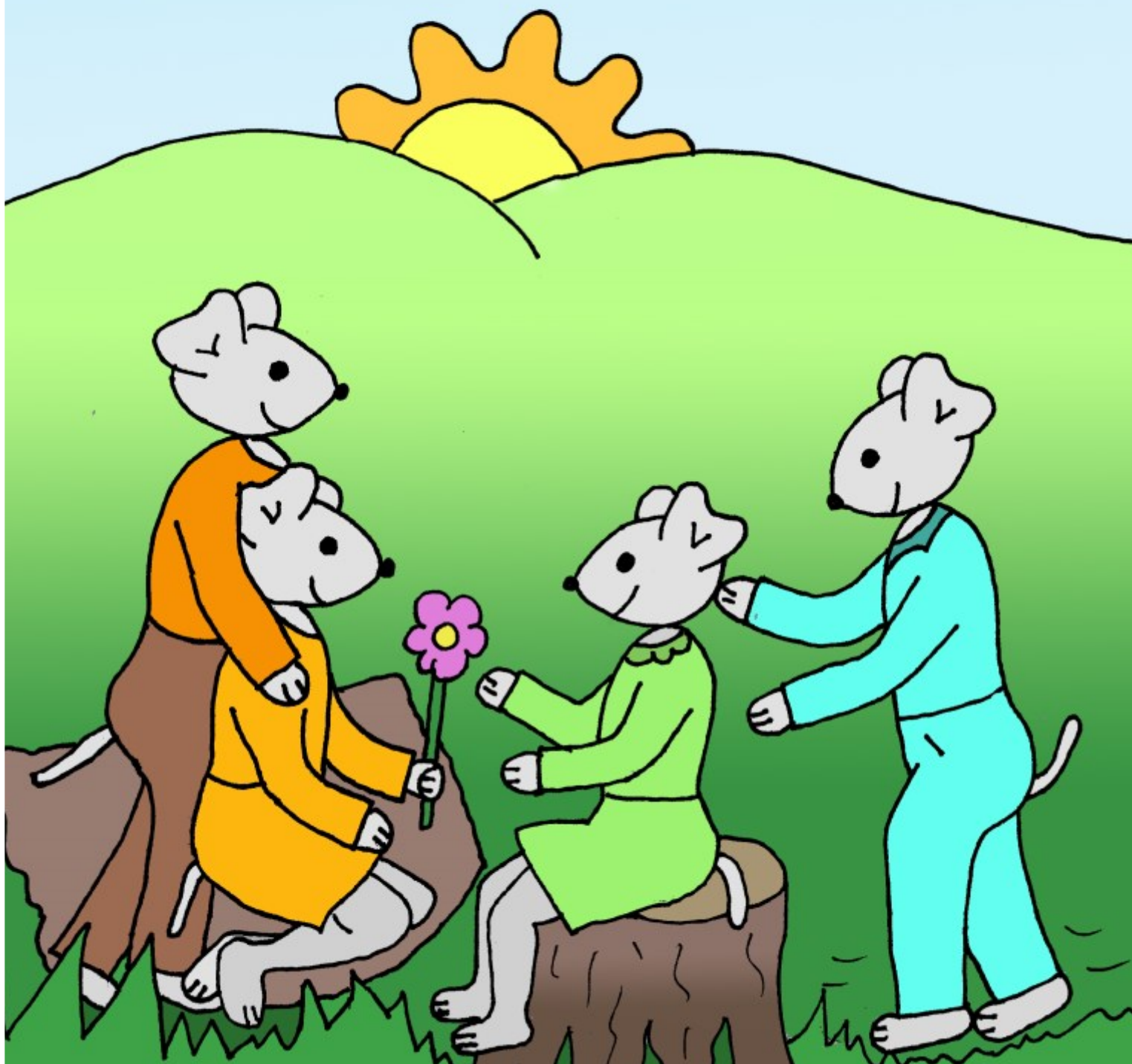
OBSAH

JEDEME

STANOVAT

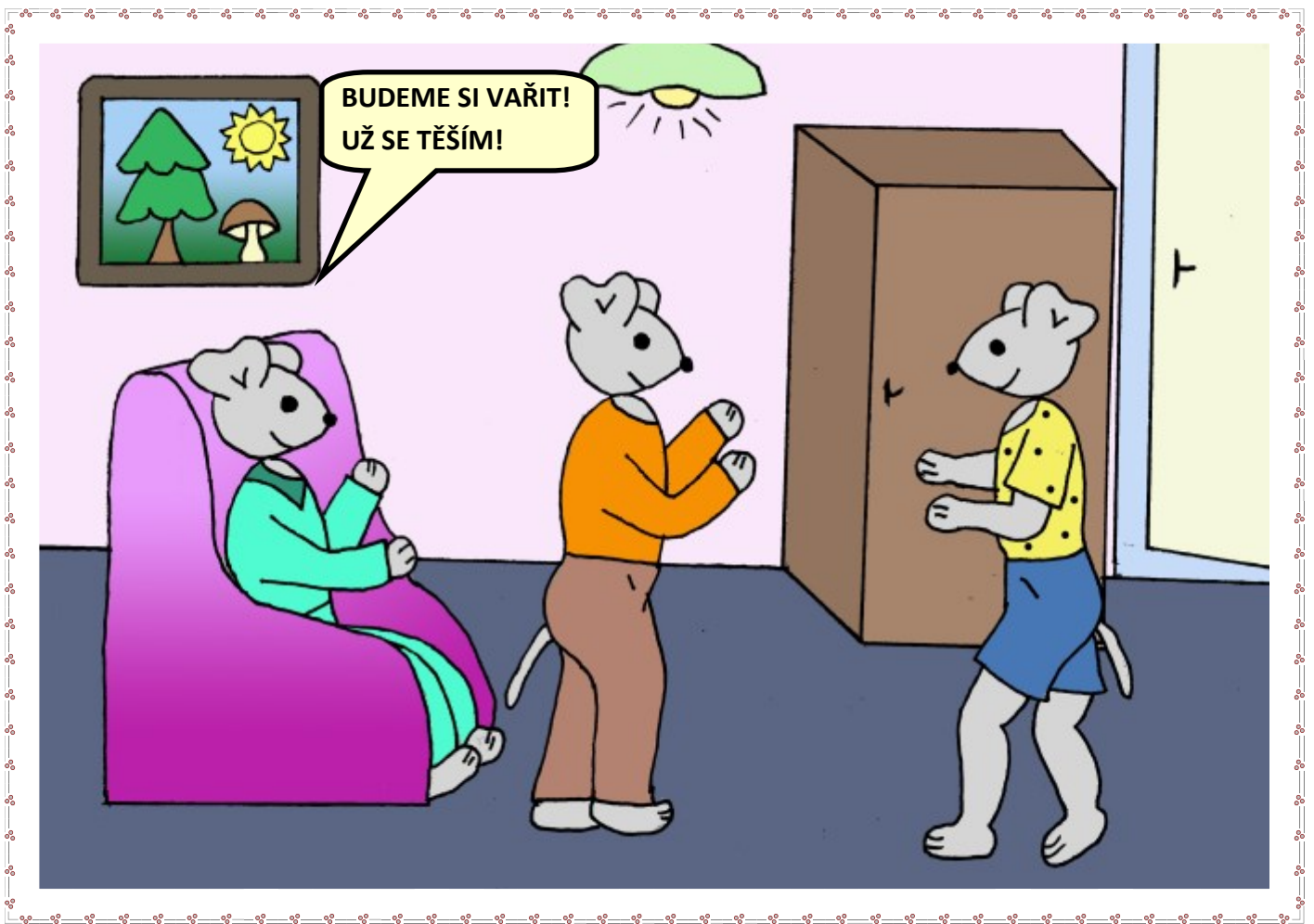
	Hurá! Táboříme!	3
	Myšáček a Myšpulka jedou stanovat	11
	Co dnes uvaříme?	18
	Poplujeme na voru!	28
	Kdo chytne větší rybu?	36
	Co si přál Myšan k narozeninám	41
	Kdo se sveze lodíkou?	49
	Co se při vaření přihodilo	56
	Kdo vyrobí hezčí houpačku	61
	Uklízíme a odjíždíme	65

HURÁ! TÁBOŘÍME!

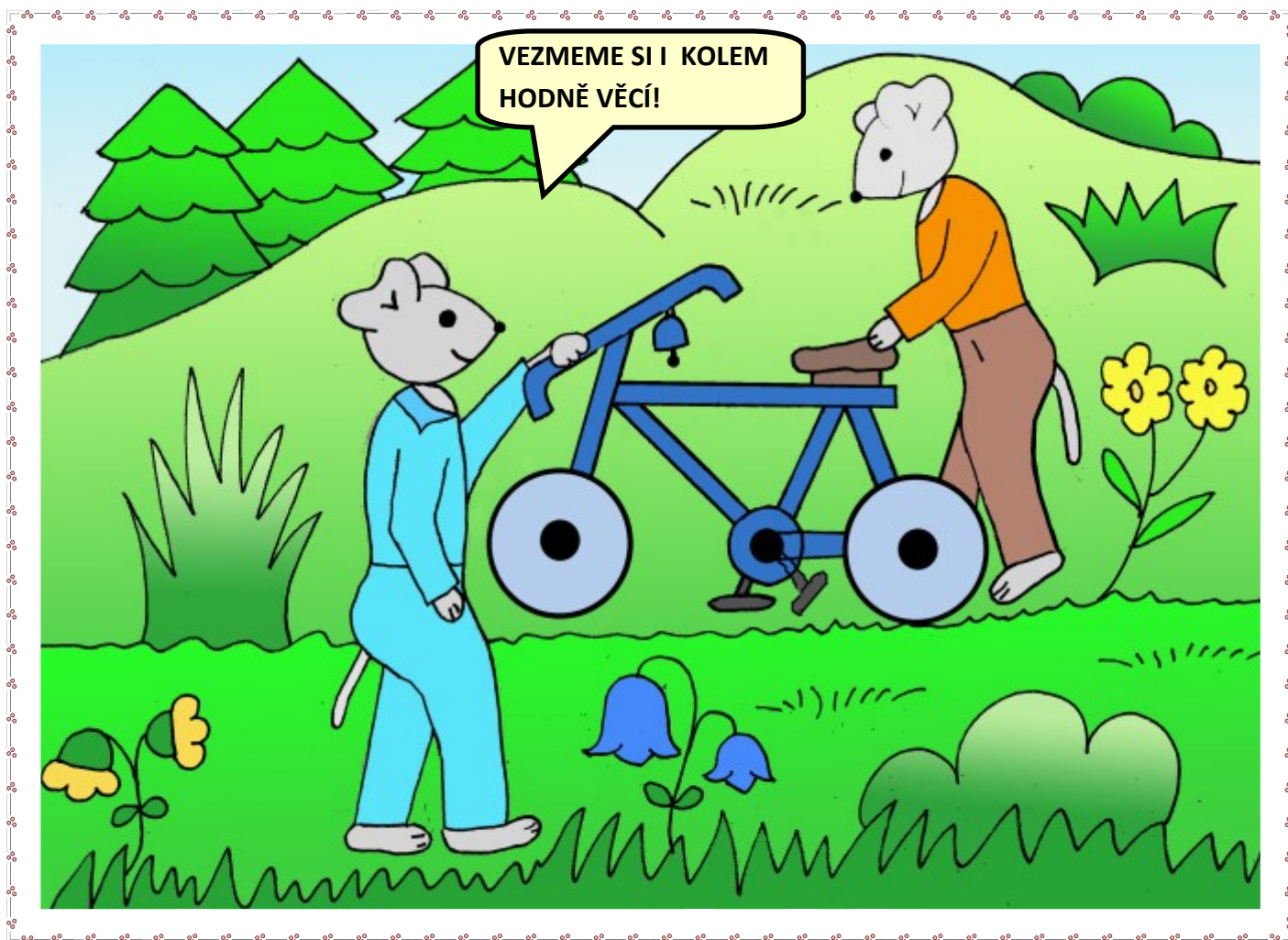

Myšáček přiběhl domů s novinou a hned začal povídat. „V lese, blízko vesnice, jsou dva velké stany. Jsou prázdné. Mohli bychom si je půjčit a stanovat!“ vyprávěl nadšeně. „To byste mohli, ale ne sami. Navíc tvoje sestřička Myšpulka ještě trochu kašle, museli byste nějaký den počkat!“ rozhodla maminka. „Někoho si najdu, abychom nejeli sami,“ souhlasil Myšáček.

Hned utíkal za Myšanem. Právě u něj byl kamarád Myšík. Myšáček jim všechno popovídal. „Jeden stan je pro tři kluky a druhý pro tři holky,“ skončil svou řeč. „To je úplně super! Pojedu se sestřičkou Myšandou. Myšík se přidal. „Já zase se sestřičkou Myšičkou!“ Hned se jdu zeptat rodičů a budeme se chystat na cestu. „My za vámi přijedeme s Myšpulkou asi za tři dny. Byla nachlazená,“ řekl Myšáček. „Tak dojednáno,“ souhlasil Myšan i Myšík.

Nastalo velké chystání. „Myšane, uděláme si seznam. Do batohu dáme věci, podle seznamu,“ navrhla Myšanda. „Ále, jó!“ zabrblal Myšan. Balení a výprava ho vůbec nebavili. Ale nakonec to zvládli. „Půjdu se podívat, jak je daleko Myšík. Myšan vyběhl na louku a tam stál Myšík s jízdním kolem. „Ty pojeděš na kole?“ divil se Myšan. „Na kolo dáme batohy a půjdeme vedle kola. Když budeme potřebovat něco nakoupit ve vesnici, bude se kolo hodit,“ řekl Myšík. „Je to dobrý nápad!“ řekl Myšan. Když bylo vše nabaleno, popsali rodiče cestu ke stanům. „Půjdete stále kolem lesa. Na jeho konci je mýtina a tam jsou dva stany.“ „Škoda, že nejde s námi Myšáček se sestřičkou,“ ozval se Myšík. „Neboj! Brzy dorazí za námi!“ dodal Myšan. Když došli, uvelebili se všichni ve stanech. Na jednom bylo napsáno „kluci“ a na druhém „holky“.

Jen se ubytovali, vyrazili na výlet. Obloha byla modrá, ale jeden mrak se trochu mračil. „Vezmeme si deštníky!“ zvolala Myšanda. „Na co deštníky, kdo se bude s nimi nosit?“ protestoval Myšan. „Jeden deštník vezmeš ty Myšičko a druhý já,“ rozhodla Myšanda. Užívali si výletu, procházeli se po louce a najednou se objevily tmavé mraky. Začalo kapat a vzápětí se spustil velký liják. Jeden deštník si vzal Myšan a Myšík, druhý deštník Myšanda a Myšička. Vzápětí se na obloze objevil blesk a po něm ohromná rána. „Já se bojím,“ šeptala Myšička. „Já také,“ špitla Myšanda. Myšan se strachy ani nehýbal. „Uhodí do deštníku?“ šeptal Myšík. „Máme dřevěnou rukojeť,“ vzpomněl si Myšan. Jak rychle bouřka přišla, tak odešla. Ještě pršelo, když se výprava vydala do stanů. „To nebyl dobrý začátek,“ postěžoval si Myšík.

K večeri všichni jedli zásoby z domova a pak si vlezli do pelíšků. Nemohli usnout a vykládali si první zážitky ze stanování. V tom se ozvaly divné zvuky a funění. Všichni ztichli. Báli se nejen myšácci, ale především v druhém stanu myšky. „To je velké zvíře,“ zašeptala Myšička. Najednou se ozvalo „CHrr! Chrr!“ „To bude prasátko!“ řekla potichu Myšanda. „Mohlo by nám rozdupat stany, kdyby bylo rozlobené,“ přemýšlela ustrašená Myšička. Ve vedlejším stanu se také báli. Myšan však dostal odvahu a vylezl ze stanu. „Nikde, nikdo!“ zašeptal. Ozývá se to někde nahoře za stanem.“

V tom, jako když do něj střelí. Uviděl obrovské prasátko. Ve chvíli byl ve stanu a dobře ho zavřel. „Je tam veliké prase!“ zašeptal Myšan. „Já se bojím,“ špitl Myšík.

